

ЛІТЕРАТУРА:

1. Левицький Л. Недоспівана пісня. – К.: Рад. письменник. 1985.
2. Мацько В. Літературне Поділля. – Хмельницький, 1991. – С. 74
3. Письменники Хмельниччини: Бібліографічний покажчик. // Хмельницький, 1989. – С. 74
4. Сто поезій ста поетів: поезії. – Хмельницький: Поділля, 1992. – С. 93
5. Літературна Хмельниччина ХХ століття: Хрестоматія. – Хмельницький, 2005. – С. 151-154

*Розробила: Москаленко В. М.
Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б.
Відповідальний за випуск: Гриб М. А.*

Ярмолинецька ЦБС
Ярмолинецька центральна районна бібліотека

Недоспівана пісня Леоніда Левицького

Ярмолинці
2012 р.

Левицький Леонід Миколайович народився 8 листопада 1917 року в селі Миньківці на Житомирщині. Дитинство і юність пройшли у Новоставцях Теофіпольського району, в с. Плужному Ізяславського, в с. Михамполі (нині Михайлівка) Ярмолинецького районів Хмельницької області, куди отримували направлення на роботу батьки-педагоги і де випадало працювати й самому Леонідові.

Після закінчення семирічки, навчався в сільськогосподарському технікумі, працював механіком.

У 1937 році вступив на філологічний факультет Київського університету. З початком війни пішов на фронт добровольцем. Учасник війни з 1941 року. Був рядовим студентського батальйону, літературним працівником дивізійної газети. Брав участь в обороні Києва, в боях за визволення міст і сіл правобережної України. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I-го ступеня та медалями. Згодом був військовим журналістом.

Друкувати вірші почав в 1938 році на сторінках журналу «Радянська література».

Свої нариси, вірші друкував в фронтових газетах під псевдонімом Л. Київський.

Людина з очевидним поетичним талантом, ніжний лірик у віршах передвоєнного часу, на фронті Л. Левицький проявив себе як поет мужніх, суворих інтонацій, виражаючи бойову

настроєність радянського воїна, гнів і презирство до гітлерівських недолюдків.

* * *

*Ти вривався в ворожий ряд:
- Хто ще на Київ хоче?
Я бачу – помстою горять
Налиті кров'ю очі.
Я знаю – і мої в огні,
Бо я – одно з тобою.
Шаленим будь, атаки гнів
Святе натхнення бою!*

Це останній вірш. Він написаний 11 грудня 1943 року в с. Маковищі на Київщині. Рівно через 2 тижні був його останній бій під с. Забілоччя на Житомирщині 27 грудня 1947 року.

В 1959 році окремих виданням вийшла книга поезій Л. Левицького «Недоспівана пісня», в 1985 році під цією ж назвою видання було перевидане.

Посмертно прийнятий у Спілку письменників України (1961).

Ім'я Леоніда Левицького присвоєно вулиці в його рідних Миньківцях.